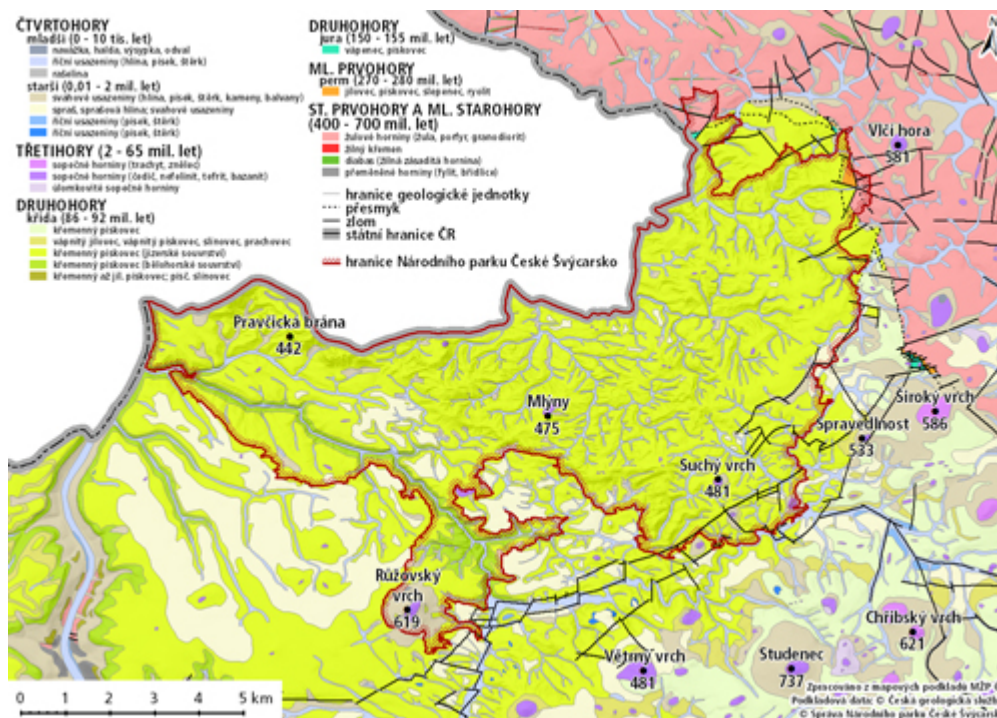

Language Czech

Geologická 1/2 v 1/2 voj země

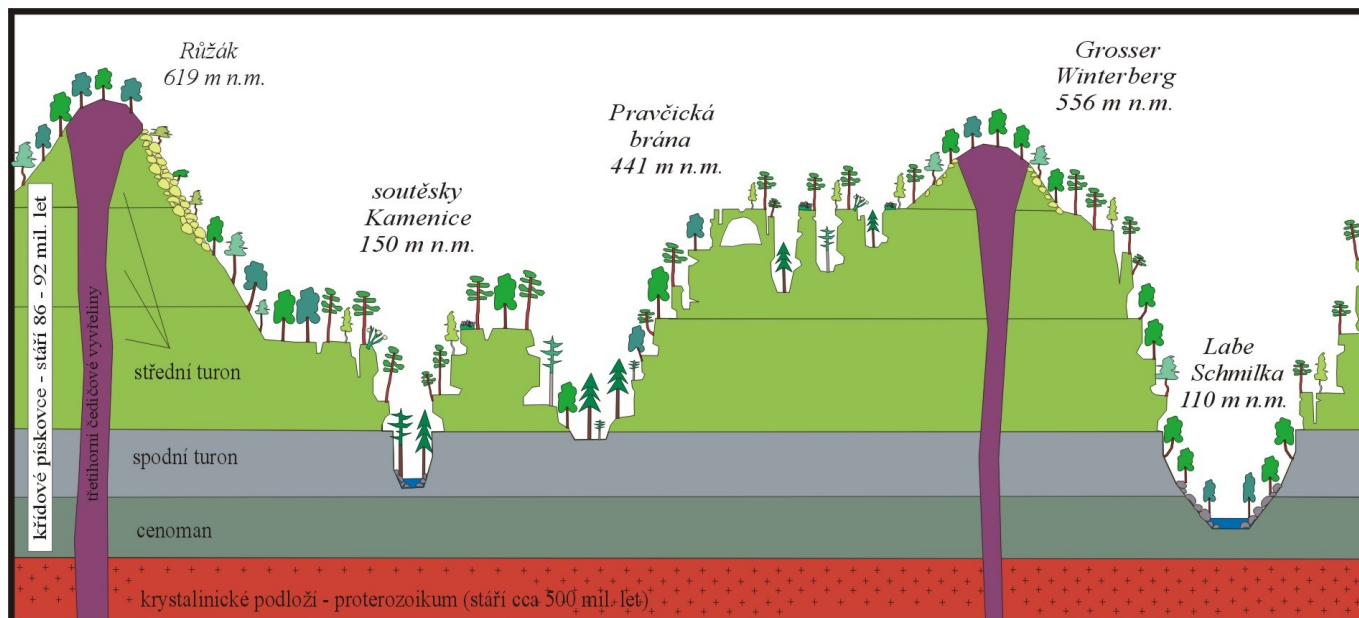

Geologická mapa NP České Švýcarsko - ve vztáží rozlišená ke stažení zde (PDF; 4 MB)

Geologická stavba je hlavním faktorem, který dodává krajině českého (i Saského) Švýcarska neopakovatelnou tvářnost a rozmanitost, tzv. **geodiverzitu**. Osobitý charakter zdejších krajiny tak velkou měrou přispívá k jedinečnému druhovému rozmanitost (**biodiverzitu**) tohoto země.

Oblast českého Švýcarska tvoří nejsevernější část rozlehlého **českého křídového pánevního úvalu**, zaujímající severní část střední a jižní okraji zasahující i do pohraničních oblastí Polska (Góry Stolowe) a Německa, resp. Sasko (Saské Švýcarsko).

Velká vztážína země českého Švýcarska je budována usazenými horninami **křemennými pískovci**, v nichž se vytvořilo množství různorodých tvarů povrchu. Nejstarší horniny nacházející se v tomto regionu, dnes již většinou překryté horninami mladšími, však vznikly mnohem dříve. Naopak z mladší doby pocházejí horniny sopečného původu. Pestrá geologická mozaika doplňuje horniny, které se k povrchu dostaly vlivem intenzivních pohybů zemské kůry podél tzv. **Lužické hořiny**.

Geologický profil Českosaského a vřecarsko (schöma) - ve vřtřím rozliřeně ke stařeně [zde](#) (PDF; 215 kB)

Nejstarě horniny

Geologický vřvoj třto oblasti započal již před 700 miliony lety (obdobě mladě starohor a starě prvohor), kdy vznikalo dnešně podloě. To je tvořeno řulověmi horninami (viz foto) a geologicky něleě do tzv. **Luěickěho masivu**. Tyto nejstarě horniny vystupujě na povrch pouze při severovřchodně hranici NP (zasahujě od Brtněk, Kopce a Mikulějovic), a zauřmajě tak, společně např. s třetihorněmi vyvěřelěmi horninami a druhohorněmi vřpenci, jen malou plochu řzemě něrodněho parku (viz geologický mapa).

Brtně; řula (vlevo) a rumburskě; řula (vpravo). Foto: Zdeněk Patzelt

[ZPřT NA řVOD](#)

Vznik přskovcě

Nejvýznamnější etapou geologického vývoje bylo období existence **svrchnokřídového moře** (křída a poslední období druhohor), které v souvislosti s celosvětovým zdvihem mořské hladiny pokrylo zřejmě země před více než 90 miliony lety. Při neustálém poklesu mořského dna se zde usadila přes 1000 m mocná vrstva hornin, tvořená hlavně pískovci, másty také prachovci a slepenci. Střední část vrstevního sledu tvoří rozsáhlá, 350 až 420 m mocná, těleso křemenných pískovců, které se z geologického hlediska uložilo v poměrně krátké době necelých 3 milionů let (tzv. **jizerské souvrství**) a pokrývá v současnosti většinu země NP. Polohy starého tzv. **bálohorského souvrství** je možno nalézt pouze v hluboce zářezem údolíky Kamenice.

Zkamenělina mořského mláďe *Inoceramus labiatus* - důkaz mořského prostředí zdejších pískovců. Foto: Zdeněk Patzelt

Páskovce ĀĕskosaskĀĕho Ā vĀ½carska jsou obecnĀĕ oznaĕovĀĕny jako ĀĕkvĀĕdrovĀĕĀĕ podle typickĀĕho blokovĀĕ rozpadu podĀĕl zlomĀĕ a puklin. Foto: ZdenĀĕk Patzelt.

[ZPĀĕT NA ĀĕVOD](#)

PozĀĕstatky sopeĀĕnĀĕ Āĕinnosti

Ve tĀĕetihorĀĕch (pĀĕed 2 aĀ¼ 65 miliony lety) probĀĕhala v severnĀĕ a severozĀĕpadnĀĕ ĀĕĀĕsti Āĕech intenzivnĀĕ **sopeĀĕnĀĕ (vulkanickĀĕ) Āĕinnost**. V oblasti LabskĀĕch pĀĕskovcĀĕ se zachovala vĀĕtĀĕinou ploĀĕnĀĕ nevelkĀĕ podpovrchovĀĕ tĀĕlesa (vĀĕplnĀĕ pĀĕvodnĀĕch pĀĕĀĕvodnĀĕch kanĀĕlĀĕ magmatu), kterĀĕ byla obnaĀĕena aĀ¼ po odnosu nadloĀĕnĀĕch usazenin. Tato tĀĕlesa jsou tvoĀĕena **ĀĕediĀĕovĀĕmi horninami** (ĀĕediĀĕ, znĀĕlec aj.) a v terĀĕnu dnes tvoĀĕĀĕ vĀĕtĀĕinu vĀĕznamnĀĕch vrchĀĕ. Na vrcholu nĀĕkterĀĕch ĀĕediĀĕovĀĕch kopcĀĕ se nachĀĕzejĀĕ skalnĀĕ vĀĕchozy s typickou **Āĕestibokou sloupcovitou odluĀĕnostĀĕ** (viz obrĀĕzek). V pĀĕĀĕkrĀĕch partiĀĕch jsou svahy obvykle pokryty suĀĕovĀĕm polem tvoĀĕenĀĕm rozpadlĀĕmi sloupci ĀĕediĀĕe (tzv. ĀĕkamennĀĕ; moĀĕeĀĕ) - viz foto.

Sloupcovitá; odlučnost ÄediÄe. Foto: Richard Nagel

SuřovÄ© pole ("kamennÄ© moÅe"). Foto: ZdenÄk Patzelt

K nejnÄmÄjÄm vrcholÄm vulkanickÄho pÄvodu patÄÄ **RÄÄovskÄ½ vrch**, dominanta a nejvyÅjÄ vrchol NP ÄeskÄ Ä vÄcarsko (viz foto), **ÄeskÄ½ vrch**, **SuchÄ½ vrch**, **GoliÄtÄ**, **MIÄ½ny**, **SokolÄ vrch**, **StrÄÄiÄtÄ**, **VosÄ** a **VÄÄtrnÄ½ vrch** a takÄ© **VIÄÄ hora**, kterÄ; vÄjak leÄ¾Ä jiÄ¾Ä mimo pÄskvcovÄ½ podklad.

Růžnovská vrch. Foto: Václav Sojka

[ZPĚT NA ÚVOD](#)

Vznik dnešné krajiny

Celá oblast Āeskosaského a vĀcarska tvořĀ jeden rozsĀhlĀ tzv. geologicko-morfologickĀ celek, kterĀ v porovnĀnĀ s ostatnĀmi pĀskovcovĀmi oblastmi ĀeskĀ kĀřdovĀ tabule (napĀ. ĀeskĀ rĀj, BroumovskĀ stĀny, KokořĀnsko) vykazuje urĀitĀ specifickĀ rysy. K tĀm patřĀ zejmĀna existence hlubokĀch soutĀsek protĀkanĀch vodnĀmi toky, mohutnĀho kařonu Labe i ĀetnĀch vĀraznĀch stolovĀch hor na saskĀ stranĀ ĀzemĀ (viz foto). Jde o neobyřejnĀ ĀlenitĀ ĀzemĀ s velmi hustou sĀtĀ kařonĀ a roklĀ a s typickĀmi tvary selektivnĀho, tj. vĀbĀrovĀho, zvĀtrĀvĀnĀ (skalnĀ stĀny, vĀře, okna, brĀny atd.).

Stolové hory v Saské m Ā v Ācarsku (v pozadí Velká a Malá Zschirnstein, v popředí Zirkelstein). Foto: VĀclav Sojka

Kačon Labe. Foto: VĀclav Sojka

Dnešná podoba oblasti se formovala již 3/4 od doby po Āstupu kĀřadovĀho moĀe, kdy byly moĀskĀ usazeniny postupně rozruĀovĀny a odnĀĀeny. V zĀvĀru tĀetihor a bĀhem Ātvrtohor doĀilo k dramatickĀ pĀemĀnĀ krajiny a k utvĀĀenĀ charakteristicky ĀlenitĀho reliĀfu. TektonickĀ zdvih (dĀ sledek mohutnĀho tzv. AlpinskĀho vrĀsnĀnĀ) i stĀdĀnĀ dob ledovĀch a meziledovĀch podmĀnily intenzivnĀ hloubkovou ĀĀnĀ erozi, odnos materiĀlu a odstranĀnĀ mĀnĀ zpevnĀnĀch partiĀ a poloh v pĀskovcĀch. Vznikla tak ĀirokĀ ĀikĀla forem skalnĀho reliĀfu, kterĀ je mimoĀĀdnĀ i ve srovnĀnĀ s dalĀmi pĀskovcovĀmi oblastmi Evropy.

Z velkĀch forem se vyskytují hlavnĀ strukturnĀ ploĀiny a hlubokĀ kačony Āeky Labe a ĀĀ-Āek Kamenice a KĀnice, skalnĀ stĀny Āasto rozdĀlenĀ ĀzkĀmi skalnĀmi ploĀinami a skalnĀ mĀsta Āi skalnĀ bludiĀtĀ. NejrozsĀhlejšĀ souvislĀ komplex pĀskovcovĀch skal tvoří JetĀichovickĀ stĀny, pĀekrĀvajĀ se do znaĀnĀ mĀry s ĀzemĀm NP ĀeskĀ Ā Ācarsko. Zde se nachĀzejĀ vysokĀ skalnĀ stĀny, napĀ. StĀĀbrnĀ, Matzseidelovy a KĀĀ-

delnĚ stĚny.

SoutĚska Kamenice. Foto: VĚclav Sojka

KĚdelnĚ stĚny (v pozadĚ RĚkovskĚ vrch). Foto: ZdenĚk Patzelt

Z tvarĚ stĚdnĚ velikosti je nejznĚmĚjĚm Ětvarem PravĚickĚ brĚna. Tento symbol nĚrodnĚho parku ĚeskĚ Ě vĚcarsko vznikl boĚnĚ erozĚ v ĚzkĚm pĚskovcovĚm ostrohu. SvĚmi rozmĚry (vĚka 16 m, ĚĚka tĚmĚ 27 m) je nejvĚtĚ pĚskovcovou skalnĚ brĚnou v EvropĚ.

Pravčická brána. Foto: Václav Sojka

Tvářnost celému území dodávají různé etnicky skalní výšle, ostrohy a piláče, pískovce a vápence, při okrajích skalních stěn se vyskytují hřibovitě štěpky. Z malých forem jsou běžné voštiny, skalní dutiny a pseudožkrapy rozvalů vrcholy výšle a okraje skalních stěn. Vznikají jsou skalní masy.

Pravčická dle a Velká Pravčická kule (v popředí pseudožkrapy). Foto: Václav Sojka

Vořtiny. Foto: Zdeněk Patzelt

[ZPĚT NA ĀVOD](#)

VĀ½Ā;kovĀ© pomĀry

Krajina ĀeskĀ©ho Ā vĀ½carska se ĀlenĀ do tĀĀ pater. SpodnĀ patro je tvořeno kařonem Labe a jeho pĀĀtoky, stĀednĀ patro plořinami a hornĀ patro tvořĀ pĀskovcovĀ; skalnĀ mĀsta a stolovĀ© hory. VelkĀ© vĀ½Ā;kovĀ© rozĀlenĀnĀ ĀzemĀ ovlivnila hloubkovĀ; ĀĀnĀ eroze, kterĀ; rozbrĀzdila pĀvodnĀ celstvĀ½, plochĀ½ pĀskovcovĀ½ masiv. Vrcholy vĀtĀjiny kopcĀ v nĀ;rodnĀm parku majĀ nadmořskou vĀ½Ā;ku okolo 450 aĀ¼ 480 metrĀ. CelĀ© ĀzemĀ je navĀc charakteristickĀ© relativnĀ velmi nĀzkou nadmořskou vĀ½Ā;kou spodnĀho patra pĀskovcovĀ© oblasti. HĀensko s kĀ³tou 114 m pĀedstavuje nejniĀ¼Ā;Ā bod ĀR, naopak nejvyĀ;Ām bodem NĀ;rodnĀho parku a dominantou kraje je zde vĀ½raznĀ½ kuĀ¼el RĀĀovskĀ©ho vrchu (619 m n. m.). NejvyĀ;Ām bodem celĀ© oblasti ĀeskosaskĀ©ho Ā vĀ½carska je pak VysokĀ½ SnĀĀ¼nĀk (728 m n.m.), jedinĀ; stolovĀ; hora v ĀeskĀ© ĀĀ;sti LabskĀ½ch pĀskovcĀ.

[ZPĚT NA ĀVOD](#)

GeologickĀ© zajĀmavosti

LuĀ¼ickĀ½ zlom (L. pĀesmyk, L. porucha)

JednĀ; se o nejvĀ½znamnĀjĀ;Ā tektonickou poruchu (zlom v zemskĀ© kĀĀe) v oblasti Ā luknovskĀ©ho vĀ½bĀ¼ku zasahujĀcĀ do nejsevernĀjĀ;Ā ĀĀ;sti NP ĀeskĀ© Ā vĀ½carsko. Tento asi 110 km dlouhĀ½ a velmi starĀ½ zlom probĀhĀ; od DrĀ;Ā¼Ān do severnĀho okolí vrchu KozĀ;kov v ĀeskĀ©m rĀ;ji. LuĀ¼ickĀ½ zlom oddĀluje LuĀ¼ickĀ½ Ā¼ulovĀ½ masiv (na severu a vĀ½chodĀ) od pĀskovcovĀ© oblasti ĀeskĀ© kĀĀadovĀ© tabule (na jihu a zĀ;padĀ). PodĀ©l LuĀ¼ickĀ©ho pĀesmyku doĀ;lo ve tĀetihorĀ;ch k nasunutĀ severnĀ kry LuĀ¼ickĀ©ho Ā¼ulovĀ©ho masivu na jiĀ¼nĀjĀ; leĀ¼ĀcĀ kĀĀadovĀ© pĀskovce. Na nĀ; kterĀ½ch mĀstech tak

došlo k tzv. pářevřicẽ sledu hornin, tzn. 3/4e např. staršĩ 3/4ulovĩ horniny se dnes nachzejĩ nad mladšĩmi pãskovci. Podĩ Lušickĩ poruchy se dochovaly rovnã 3/4 horniny vyvleĩenĩ z podlošĩ kãdovĩ tabule ˆ zbytky permskĩch hornin (perm ˆ období mladšĩch prvohor) a jurskĩch vãpencĩ (jura ˆ stĩednĩ období druhohor). Tektonickĩ aktivita podĩ Lušickĩ poruchy vedla k druhotnĩmu prokãmenĩnĩ pãskovcĩ a rovnã 3/4 ke vzniku ohlazĩ na zlomovĩch plochĩch ˆ tzv. tektonickĩch zrcadel (viz foto).

Tektonickĩ zrcadlo. Foto: Zdenĩk Patzelt

Jurskĩ vãpence

Jurskĩ ulošĩeniny (vãpence i pãskovce) vznikly usazovĩnĩm v mĩkĩm teplĩm jurskĩm moĩi (jura ˆ stĩednĩ období druhohor) pãed cca 150 miliony lety, tj. jeĩtã cca o 60 milionĩ let dãve, neš došlo k usazenĩ pãsku v kãdovĩm moĩi, z nãhoš pozdãji vznikly kãdovĩ pãskovce.

Ukãzkou ojedinĩĩho vĩskytu jurskĩch vãpencĩ v tãsnĩ blĩzkosti hranic nãrodnĩho parku je tzv. ˆ Doubickĩ vãpenkaˆ (bãvalĩ lom na Vãpennĩm vrchu u obce Doubice). Vãpenec zde byl tãšĩen Ādajnĩ od r. 1641. Poušvĩn byl ke hnojenĩ, pãi vĩrobã skla a bylo z nãj takĩ pãjeno vãpno ke stavebnĩm Āelĩm. V r. 1929 došlo k ukonĩenĩ tãšĩby a roku 1969 byla lokalita na Vãpennĩm vrchu vyhlãĩena Stãtnĩ pãrodnĩ rezervacĩ (dnes Pãrodnĩ rezervace ˆ Vãpenkaˆ).

Menšĩ odkryvy jurskĩch vãpencĩ se v Āeskĩm vãcarsku nachzejĩ jeĩtã u obcĩ Kyjov a Brtnãky. Rozšĩhlejšĩ dochovanĩ vĩskyty tãchto ulošĩenin v Āeskĩ republice jsou pouze v okolĩ Brna nebo v Moravskĩm krasu.

Vápencové vrchozy v přírodní rezervaci Vápenka. Foto: Zdeněk Patzelt

Jurské vápenec. Foto: Zdeněk Patzelt

Lezevitá inkrustace (lezevice)

Vznik lezevitých inkrustací a lezevice (viz foto) v páskovcích českého vápencarska pravděpodobně souvisí s tetihorní sopečnou činností. V tomto období docházelo k průniku havěho magmatu páskovcovou deskou a zároveň k uvolňování horkých roztoků, které se hromadily podél puklin i v závrstích s větší průsvitostí. Zde došlo k následnému vysrážení (utuhnutí) povodní rozpuštěných lezevitých sloučenin, které na podání míst zpevnily povodní nezávislé odolné páskovce do podoby tzv. lezevitého páskovce (lezevice). Lezevice nabývají různých forem a fantastických

tvář, od narezlých skalních květů", přes trubice, ovály a koncentrické (tzv. Liesegangovy) struktury až po železnaté křídly a taktáky, pevné a tvrdé deskovité krusty. Často tvoří skalní útesy, podmiňují vznik pavův atd. V českém světě v carsku se s nimi lze setkat na řadě míst (např. na lokalitě Rudolf v Kámen). Ve středověku byla nejvydatnější ložiska železová vytvářena jako železná ruda (např. lokalita železná jámy u Kyjova).

Železitá inkrustace. Foto: Václav Sojka

Fulgurity (bleskovce)

Na páskovcových skalách českého světa lze vidět podivné rourkovité, často duté tvary o velikosti několika milimetrů až centimetrů, které jsou tvořeny utuhlou křemičitou taveninou připomínající sklo. Jde o tzv. **fulgurity** neboli **bleskovce** (viz foto), které vznikají zářivým bleskem do páskovce. Příčiny blesku do páskovcové skály totiž může dojít k roztavení až varu křemičitých částic, které po opětvnutí ztuhnuté vytvoří ve vedení tvary velmi čistým křemenným sklem.

Fulgurit. Foto: Václav Sojka

Obdobnáho pŕvodu jako fulgurity je zŕejmŕ takŕ zŕhadnŕ ŕtvar zvanŕ **Ohnivec** nalezenŕ pŕed lety na pŕskovcovŕ skŕle na ŕzemŕ dneŕnŕho nŕrodnŕho parku ŕeskŕ ŕ vŕcarsko. ŕtvar mŕ podobu obŕŕ jizvy o velikosti 130 x 50 cm, z nŕŕ vybŕhŕ ŕada paprskovitŕ uspoŕdanŕch ŕlŕbkŕ. Pŕedpoklŕdŕ se, ŕe jde o zvŕtrŕnŕm rozŕŕŕenŕ pozŕstatek po dŕvnŕm ŕderu mimoŕdnŕ silnŕho lineŕrnŕho ŕi kulovŕho blesku.

Pozn.: Vŕrnou maketu Ohnivce v "ŕivotnŕ velikosti" si mŕŕete prohlŕdnout ve stŕlŕ expozici "ŕivot, tajemstvŕ, inspirace" v Domŕ ŕeskŕho ŕ vŕcarska v Krŕsnŕ Lŕpŕ.

Ohnivec. Foto: Zdenŕk Patzelt

[ZPŕT NA ŕVOD](#)

Pohyby a ŕŕcenŕ pŕskovcovŕch skal

Proŕ dochŕzŕ k ŕŕcenŕ skal?

Horninovŕ bloky a pŕŕkrŕ svahy pŕskovcovŕch hornin jsou v neustŕlŕm pohybu, i kdyŕ se ŕasto jednŕ pouze o milimetry ŕi desetin y milimetru za rok. Tyto pohyby skal, kterŕ jsou pro bŕŕnŕho smrtelnŕka neregistrovatelnŕ, mohou bŕt reakŕ na nesourodou vnitŕnŕ stavbu a

poružená pískovcová hornina, na sezonně i denně teplotně rozdělí. Mohou být ovlivněny rovněž intenzitou srážek, opakovaným mrznutím vody ve spárech a puklinách i působením kořenů stromů. Nejvíce jsou tyto jevy patrné na povrchu pískovce. Běžně a častěji zde opadávají drobného kameně, ulamování deskovitých štěrku a skalních župin. Důsledkem nahromaděné tlaku v hornině může být vlivem neúnosné máry rozružená pískovce bývají vykláňány a následně účinně velkých skalních bloků i samostatných vrstev (viz foto). V menších měřítkech se na pohybech skal podléhá také vlivy lidské činnosti (např. otěpy z působení dopravou, odstavení, podání státní vytyčení zřízení cest na nevhodných místech).

Účinně skal (ilustrace snímek). Foto: Václav Sojka

Lze zabránit účinně skal?

Je možné, že pískovcové skály stárnou, pomalu ale jistě se drobí, ulamují a rozpadávají. Jde o přirozený vývoj pískovcové krajiny českého a včerné, která mu nelze zabránit a návrhové by nemusel znepokojovat. Mnohem větší obavou je však nebezpečí s tímto dějem související a to ohrožení bezpečnosti návrhové a místních obyvatel možným skálním účinně. Velmi časté a mediální známé jsou především skál v okolí Hřenska, ale dochází k nim (a docházet bude stále) i v dalších částech NP. Na riziko účinně skal může být upozornit pravidelnou kontrolou měřených vybraných skalních objektů (provádějí pracovníci Správy NP a tzv. úskalní úřad) nebo také nepříjemně vizuálně změny štěrku horninového masivu. Samotnému účinně je pak možné zabránit výsahem (tzv. sanace skal - viz foto), například kotvením pomocí ocelových lan a sítí, odplavením nebezpečných štěrku pískovce, podezdáním skal, trvalým odstraněním nebezpečného štěrku skalního masivu. Sanační zřehy na území národního parku českého a včerné provádějí v současně dobří Správa NP ve spolupráci se specializovanými firmami.

Sanace skaln stny nad mezinrodn silnicí v k.. Hensko. Foto: Archiv správy NP

[ZPĚT NA ÚVOD](#)

- 10449 zobrazen

Source URL: <https://www.npcs.cz/geologie>